రత్న కిరీటం !

విద్వాన్ వై. సురేంద్రనాథరెడ్డి

చలిగాలి రివ్వున వీస్తోంది.

విపరీతంగా మంచు కురుతోంది.

ఇళ్ళమీదా, మేడలూ మిద్దెలపైనా, చెట్లూ, చేమల మీదా, నేలమీదా తెల్లటి దుప్పటి పరచినట్టుగా మంచు పడి పేరుకుపోతోంది.

కొలంబో సిటీకి వెలుపలగా పెద్ద మైదానంలో విశాల మైన బంగళా అది. చుట్టూ కాంపౌండ్ వాల్, ఎత్తుగా పెరిగిన పైన్ చెట్లు బంగ్లా రూపాన్ని మరుగుపరు స్తున్నాయి.

బంగ్లా లోపల—

ఫైర్ ప్లేస్ ముందు కూర్చొని విస్కీ సిప్ చేస్తున్నాడు విలియం గోపల్లక. అతని కెదురుగా ముగ్గురు వ్యక్తులు... ఇద్దరు పురుషులు, ఒక స్త్రీ కూర్చొనున్నారు.

ఒక ప్రక్కనున్న కిటికీ దగ్గరగా ఫెర్నాండో నిల బడున్నాడు. విండో గ్లాసుగుండా బయట చూస్తున్నా

డతను. విండో గ్లాసుగుండా పల్చగా కన్పిస్తోంది స్నోఫాల్.

ఫెర్నాండో నడుముకు వెడల్పాటి బెల్టు వుంది. దాని కిరువైపులా కేసుల్లో రివాల్వర్లు వ్రేలాడుతున్నాయి.

ఫెర్నాండొ—విలియం గోపల్లవ బాడీగార్డ్.

త్రాగడం ఆపి, ఒకసారి ఎదురుగా కూర్చొన్న వారి వైపు చూశాడు గోపల్లవ.

"మీరొక ఆపరేషన్‌లో పాల్గొనాలి" అన్నాడు చేతిలోని ఖాళీగ్లాసు ఎదురుగా వున్న బల్లపై పెట్టి.

"వివరాలు కావాలి, ఎటువంటి ఆపరేషన్, ఏ దేశంలో"—మగవాళ్ళలో ఒక వ్యక్తి అడిగాడు.

సిగార్ వెలిగించుకున్నాడు గోపల్లవ.

"చాలా ప్రమాదకరమైన పని. ప్రాణాలకు తెగించాల్సి వుంటుంది; అతి పురాతనమైన ఓ రత్న కిరీటం సంపాదించుకురావాలి మీరు. అది ప్రస్తుతం ఇరాన్ దేశంలోని అడవుల్లో నివసించే ఓ ఆటవిక తెగ ఆధీనంలో వుంది."

"కిరీటమా!" అప్రయత్నంగా అన్నారు మిగిలిన శ్రోతలు.

చిన్నగా నవ్వాడు గోపల్లవ.

"అవును రత్న కిరీటం. దాని నెలాగైనా సంపాదించుకు రావాలి మీరు."

'ఆల్ రైట్!" ఆ వ్యక్తి అన్నాడు. "మనం ఆ విషయంగా ఒక ఒప్పందానికొద్దాం. మీకు పని జరగాలి, మాకు డబ్బు కావాలి. ఈ ఆపరేషన్‌కు సంబంధించిన పూర్తి విషయాలు తెల్సుకోవాలనుంది."

"ఫెర్నాండో!" పిలిచాడు గోపల్లవ నెమ్మదిగా.

ఆరున్నర అడుగుల ఎత్తున్న ఫెర్నాండో విండో వద్ద నుంచి కదిలాడు. అతను నడుస్తుంటే, నడుము కిరువైపు తోలు కేసుల్లోవున్న రివాల్వర్లు బరువుగా వూగుతున్నాయ్.

గోపల్లవ ప్రక్కకొచ్చి నిల్చున్నాడు ఫెర్నాండో. "యస్ సర్" వినయంగా అన్నాడు.

"ఇరవై రోజులు శ్రమపడి ఈ క్రిమినల్స్ని తీసుకొచ్చావు. వీరి వివరాలు తెల్సుకోవాలని వుంది" ఎదురుగా వున్న వ్యక్తులను మార్చి మార్చి చూస్తూ అన్నాడు గోపల్లవ.

చెప్పటం ప్రారంభించాడు ఫెర్నాండో.

"అతని పేరు మిల్కాఖాన్. భారతదేశంలోని మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో పుట్టి పెరిగాడు. అతని తండ్రి బందిపోటు కావడంతో ఆ లక్షణాలు మిల్కాఖాన్కూ వచ్చాయి. గుఱ్ఱపుస్వారి, ముష్టియుద్ధం, రైఫిల్ షూటింగ్ లలో ప్రవీణుడు. ఓ దోపిడీ సమయంలో పోలీస్ కాల్పుల్లో మరణించాడు అతని తండ్రి. పోలీసుల్ని తప్పించుకు బయటపడ్డ ఖాన్ ఎన్నో వేషాలు మార్చాడు. మొదట డబ్బు, తర్వాత స్త్రీ అతని కిష్టమైన వస్తువులు. ఆ రెండింటికోసం ఏమిచేయడానికైనా వెనుదీయని మనిషి!",

వూపిరి పీల్చుకొని మిల్కాఖాన్ ప్రక్కనేవున్న వ్యక్తిమీదకు దృష్టి సారించాడు ఫెర్నాండో.

సిగార్ పీలుస్తూ మౌనంగా వింటున్నాడు గోపల్లవ.

"ఆమె పేరు రీనాజరీనా. రీనా అని పిలుచుకోవడం ఆమెకు ఇష్టం. భయము, పాపము అనే పదాలకు ఆమె కర్థం తెలీదు. ప్రత్యర్థిని నమ్మించి మోసం చేయడంలో ప్రవీణురాలు. ఆమె తండ్రి చర్మ వ్యాపారి.

రీనా విలాసాలకు చాలినంత ధనం లభించకపోవడంతో పదిహేడేళ్ళ వయస్సుకే ఖరీదైన మనుషులకు విలాస వస్తువుగా మారింది. తన మానంకంటె ప్రాణం ఎక్కువ ఆమెకు. తన ప్రాణంకోసం ఎందరినైనా బలిచెయ్యడానికి వెనుకాడదు. మొదట డబ్బు, ఆ తర్వాత తనని ప్రేమించే మనస్తత్వం కలది. గ్రేట్ కన్నింగ్ లేడి"

జరీనా ప్రక్కనున్న వ్యక్తివైపు చూశాడు ఫెర్నాండో.

"సన్ ఆఫ్ ఆస్ట్రేలియాను గుర్తుకు తెప్పిస్తున్న ఇతని పేరు శాంసన్. ఒట్టి చేతులతోనే మనిషిని రెండుగా విరిచెయ్యగలడు. ఇతనికి తిండి, ఫైట్స్ తప్ప వేరే విషయాలపై ఆసక్తి తక్కువ.

టెక్సాస్‌లో పుట్టాడు. చదువుకొనే రోజుల్లోనే బాక్సింగ్ పోటీలో ప్రత్యర్థిని చంపేశాడు. కావాలని చంపకపోయినా అతన్ని సంఘం హంతకుణ్ని చేసింది. చదువుమాని స్మగ్లింగ్‌లో దిగాడు. అమెరికా ప్రభుత్వం స్మగ్లర్స్‌కోసం వేట ప్రారంభించగానే మెక్సికో పారిపోయాడు. ప్రస్తుతం అమెరికన్ ప్రభుత్వం ఇతనికోసం అన్వేషిస్తోంది."

ఫెర్నాండో మాటలు ఆపేసరికి ఆరిపోయిన సిగార్‌ను అవతల పారవేసి క్రొత్త సిగార్ వెలిగించుకున్నాడు గోపల్లవ.

"డియర్ క్రూక్స్" మాట్లాడటం మొదలుపెట్టాడు గోపల్లవ.

"మీతోబాటు నేనుకూడా క్రూక్‌నే. ఆ మధ్య భారతదేశంలో జరిగిన దోపిడీ, స్మగ్లింగ్ వ్యవహారాలలో షంషేర్ అనే వ్యక్తి ముఖ్యపాత్ర వహించాడు. ఆ

విషయం మీకు తెలిసే వుంటుంది ఎందుకంటే అందరం ఒకే కోవకు చెందినవాళ్ళం కనుక" చిన్నగా నవ్వుతూ అన్నాడు గోపల్లవ.

"ఆ మంషేర్ ఎవరో కాదు నేనే! భారతదేశం స్మగ్లర్స్‌ని ఏరివెయ్యడం మొదలుపెట్టగానే నేను సింహళ ద్వీపానికి పారిపోయి వచ్చాను. నా పేరు విలియంగోపల్లవ. ఇకపోతే, ఆపరేషన్‌లో పాల్గొనటానికి మీరు సిద్ధంగా వున్నారో, లేదో నాకు తెలియాలి!"

మాటలు ఆపి, బలంగా సిగార్ పొగ పీల్చి వదిలాడు గోపల్లవ.

చిన్నగా దగ్గింది రీనా జరీనా.

"మా కివ్వబోయే డబ్బు మాటేమిటి?" అడిగింది.

"ఆ విషయంగా మీరు బాధపడాల్సిన పనిలేదు. ఒక్కొక్కరికి లక్ష అమెరికన్ డాలర్లు ఇవ్వటానికి సిద్ధంగా వున్నాను. అడ్వాన్సుగా పదివేల రూపాయలు ఇవ్వగలను. ఆ రత్నకిరీటం తీసుకొచ్చి నాకప్పగించగానే ఒప్పందం ప్రకారం మిగిలిన పైకం ఇచ్చేస్తాను."

"అడ్వాన్సు క్రింద మీరు ఇస్తానన్న పైకం చాలా తక్కువ" మిల్కాఖాన్ అన్నాడు.

"అడ్వాన్సు పైకంతో మీరు పారిపోయినా... పదివేలు నాకు లెక్కలోది కాదు. అంతకంటే ఎక్కువ నష్టం భరించడానికి నాకిష్టంలేదు" చిన్నగా నవ్వుతూ అన్నాడు గోపల్లవ.

"మిస్టర్ విలియం గోపల్లవా! ఆ కిరీటంకోసం మీరు చాలా శ్రమ తీసుకుంటున్నారు. ఇది నాకెంతో ఆశ్చర్యాన్ని కలిగిస్తోంది. ఏమిటా రత్నకిరీటంలోని ప్రత్యేకత?" అడిగాడు శాంసన్.

"ఆ కిరీటంలో చాలా ప్రత్యేకత వుంది. నేను భారత దేశంలో స్మగ్లింగ్ వృత్తిలో అనేక ప్రాంతాలు తిరిగాను. రాజస్థాన్, జైపూర్, ఆగ్రా, బికనీర్, మొదలగు చోట్ల ఎన్నో రోజులు గడిపాను. అప్పుడు తెలిసింది ఆ కిరీటం విషయం."

"ఏమిటా విషయం?" కుతూహలంగా అడిగాడు మిల్క్రా ఖాన్.

బయట మంచు నిర్విరామంగా పడుతోంది. ఫైర్ ప్లేస్ లోని కట్టెలు కణకణ మండుతున్నాయి.

ఫ్రెష్ సిగార్ వెలిగించుకున్నాడు గోపల్లవ. గొంతు సవరించుకొని చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

"భారతదేశ చరిత్రలో రాజపుత్రులు గొప్ప భక్తి పరులుగాను, మహావీరులుగానూ వర్ణింపబడ్డారు. 1526లో బాబర్ భారతదేశంపై దండయాత్ర జరిపి మొగల్ వంశ స్థాపన చేసినట్లు చరిత్ర చెపుతోంది.

బాబర్ దండయాత్రకు పూర్వము రాజపుత్ర రాజ్యము నకు కేంద్రమైన మేవాడ్ గుహిళ వంశస్థుడైన రాణా సంగ్రామసింహుని నాయకత్వంలో వుండేది. సంగ్రామ సింహునికి నూటనాలుగు మంది రాజపుత్ర నాయకులు సామంతులుగా వుండేవారు. అంగబలంలోను ఆత్మబలం లోనుకూడా సంగ్రామసింహుడు మేటి.

రాణా కాలంలో భారతదేశమున మత కలహాలు ఎక్కువగా వుండేవి. సుల్తానులతోబాటు, రాజపుత్రులు కూడా పరస్పర వైరాలతో తరచూ యుద్ధాలలో మునిగి వుండేవారు. మత భేదాల కారణంగా నైతేనేమి, రాజ్య సంబంధమైన కారణాలవల్ల నైతేనేమి సంగ్రామసింహు నకు ఢిల్లీ సుల్తానులకు వైరమేర్పడింది.

సుల్తానులతో జరిగిన అనేక యుద్ధాలలో సంగ్రామ సింహుడు రాజ్యముతోబాటు ఒక కన్నూ, కాలు, చేయి పోగొట్టుకొని అడవులపాలైనాడు.

గాయపడివున్న సంగ్రామసింహుడు మిగిలిన కొంత మంది అనుచరులతో సుల్తానుల కళ్ళబడకుండా ఎలాగో తప్పించుకోగలిగాడు.

రాజ్యంతోబాటు ఓ రత్న కిరీటంకూడా దొరికింది సుల్తానులకు ఆ ముట్టడిలో.

తర్వాత ఢిల్లీ సుల్తానుల్లో అంతఃకలహాలు పెరగడం వల్ల భారతదేశం బాబరు వశమైంది.

బాబర్ తర్వాత ఎంతోమంది భారతదేశాన్ని పరిపాలించారు. ఆ కిరీటం ఎలా మారిందో, ఎలా చెదిరిందో. ప్రస్తుతం అది ఇరాన్ అడవుల్లో నివసించే ఓ అటవికుల స్వాధీనంలో వుందని తెలిసింది'' చెప్పడం ఆపాడు గోపల్లవ.

''అది మామూలు రాజకిరీటమేకదా! మరి దానికోస మెందుకింత శ్రమపడుతున్నారు?'' ప్రశ్నించింది రీనా జరీనా.

''మామూలు కిరీటంకాదది. కింబర్లీ గనుల్లో దొరికే వజ్రాలకన్నా అత్యుత్తమమైన వజ్రాలు, రత్నాలు పొదగబడి వున్నాయి దానిలో. పైగా సంగ్రాముని ప్రతిమ ఆ కిరీటంలో చెక్కబడి వుంది. చరిత్ర ప్రసిద్ధిపొందిన మహా వీరుడైన రాణా సంగ్రామసింహుడు ధరించిన ఆ రత్న కిరీటం కావాలి నాకు. దాని విలువ అంచనా వెయ్యడం అసంభవమని నా నమ్మకం.''

దీర్ఘంగా గాలి పీల్చి వదిలాడు ఖాన్.

"మీ కోరిక వింటూంటే నాకు జంకు వేస్తోంది. కిరీటం నిజంగా అటవికుల స్వాధీనంలో వుందనే అనుకుంటాం. కానీ వారు పవిత్రంగా చూసుకొనే వస్తువులు ఎవరైనా కాజెయ్యటానికి ప్రయత్నించి పట్టుబడితే, వారిపట్ల అటవికుల ప్రవర్తన ఏవిధంగా వుంటుందో వూహించడానికే ధైర్యం చాలటంలేదు. ఇది సాధారణమైన ఆపరేషన్ కాదు" నెమ్మదిగా అంది రీనా.

"కిరీటం అధీనంలో వుంచుకొన్న అటవిక తెగ పేరేమిటి?" ప్రశ్నించాడు శాంసన్.

"ఆ కిరీటాన్ని ప్రాణపదంగా చూసుకుంటున్న అటవిక తెగపేరు బాంగో. సంచార జీవనులైన బాంగోలు ఇప్పుడు ఇరాన్ అడవుల్లో స్థిరనివాస మేర్పరచుకొన్నారు."

"ఆ కిరీటం ఎలాగో కష్టపడి మేం తెచ్చినా, మీరు నకిలీదని చెప్పి మమ్మల్ని మోసం చెయ్యరని ఏమిటి నమ్మకం?" తన సందేహం వెలిబుచ్చింది జరీనా.

"మిమ్మల్ని మోసంచేసే ఉద్దేశ్యం నాకు లేదు. పొరబాటునకూడా మీకు ద్రోహం జరుగనివ్వను. నా బాడీగార్డ్ ఫెర్నాండో మంచి ఫైటర్. కుంగ్ ఫూ, కరాటే, జూడో ఫైట్స్‌లో ప్రవీణుడు. షూటింగ్ ఎక్స్‌పర్ట్. అతనుకూడా మీ వెంట వస్తాడు. ఆ కిరీటం నకిలీదో, కాదో ఫెర్నాండో అక్కడే చెప్పగలడు. పైగా దాని పైన సంగ్రామసింహుని ప్రతిమ చెక్కబడి వుందన్న విషయం మర్చిపోవద్దు" చెప్పడం ఆపి, అందరినీ కలియజూశాడు గోపల్లవ.

"ఇప్పుడు చెప్పండి, ఆపరేషన్‌లో పాల్గొనడానికి మీరు సిద్ధంగా వున్నారా!" అడిగాడు తిరిగి.

ఎవరూ పెదవి విప్పలేదు. ఆపరేషన్ కష్టతరమైందని, ప్రాణాంతకమైందని తెలుస్తూనే వుంది. ఆపరేషన్‌లో పాల్గొనడం తమ కిష్టంలేదంటే, దానికి సంబంధించిన అన్ని విషయాలు వెల్లడించిన తర్వాత గోపల్లవ తమను ప్రాణాలతో వదలడని తెలియని మూర్ఖులేమీ కాదు బ్రూక్స్ ముగ్గురూ.

"మిస్టర్ గోపల్లవా, ఆపరేషన్‌లో పాల్గొని ఎలాగైనా ఆ కిరీటం తీసుకురావటానికే ప్రయత్నిస్తాం" తమ అంగీకారాన్ని తెల్పారు బ్రూక్స్.

"వెల్. కిరీటం తీసుకురాగలిగితే మూడు...ఇంకొక లక్ష మొత్తం నాలుగులక్షల డాలర్లు మీ పరమవుతాయ్" ఆశచూపాడు గోపల్లవ.

"ఇరాన్ అడవులగురించి మాకు తెలిసింది తక్కువ. గైడ్ లేకుండా క్రొత్త అరణ్యాల్లోకి ప్రవేశించడం తెలివితక్కువ. ఆ ఏర్పాట్లు మీరు చెయ్యగలరా" అడిగింది రీనా.

"డోంట్ వర్రీ. గైడ్ ఏర్పాట్లు, మిగిలిన విషయాలు ఫెర్నాండో చూసుకుంటాడు. వేరే యేదైనా సందేహాలుంటే అడగండి."

"కిరీటం తీసుకొని రాగలిగితే మిమ్మల్ని ఎక్కడ కలుసుకోవాలి. పోలీసులను తప్పించుకు తిరుగుతిన్న మీరు ఒకేచోట స్థిరంగా వుండగలరని నేననుకోను" అడిగాడు జాంసన్.

"నాగూర్చి మీరు వర్రీకానవసరంలేదు. సరిగ్గా ఇరవై రోజుల తర్వాత నేను టెహరాన్‌లో వుంటాను. నేనే అప్పటి పరిస్థితుల కనుగుణంగా మిమ్మల్ని కలుసుకోనేందుకు ప్రయత్నిస్తాను."

"ఓ.కే. ఇక మా ప్రయాణంలో మేముంటాను."

2

టెహరాన్ విమానాశ్రయం నుండి కస్టమ్స్ గొడవ వదిలించుకొని బయటకొచ్చారు క్రూక్స్ నలుగురూ.

అందరికంటె వెనుక ఎయిర్‌పోర్టునుండి బయటపడిన క్రూక్ శాంసన్. భుజాన ఎయిర్‌బాగ్‌తో బరువుగా అడుగులేస్తున్నాడు.

మిగిలిన వాళ్ళు మిల్క్రాఖాన్, ఫెర్నాండో, జరీనా టాక్సీలో నగరం మధ్యనవున్న హోటల్ ఇషారా చేరుకున్నారు.

టూరిస్టుల సౌకర్యార్థం నిర్మింపబడిన ఇషారా ఫైవ్ స్టార్ హోటల్. సకల సౌకర్యాలు వున్నాయ్.

రూంలోకి ప్రవేశించిన రీనా బద్ధకంగా వొళ్ళు విరచుకొంది. గదంతా ఓమారు కలియజూసింది.

నేలంతా మెత్తని తివాచీ పరచివుంది. ఒక ప్రక్క రోజ్‌వుడ్ డబుల్ కాట్. పైన ఫోంబెడ్. ఖరీదైన సోఫా సెట్. మరోవైపు మహాగని చెక్కలతో చేయబడ్డ పెద్ద టేబుల్. దాని వెనుకగా రివాల్వింగ్ చైర్. గోడలకు ఇరాన్ సుందరీమణుల అర్థనగ్న చిత్రాలు. గది ప్రతి అంగుళమూ రిచ్‌నెస్ వుట్టిపడుతోంది.

కారిడార్ వైపున్న డోర్ లాక్ చేసి, ఎయిర్‌బాగ్‌ను మంచం మీదకు విసిరి బాత్రూంవైపు నడచింది రీనా.

పదిహేను నిముషాల్లో స్నానం ముగించుకొచ్చింది. డ్రస్ చేసుకొని పైన మోకాళ్ళదాటే కోటు ధరించింది. కోటులోపలి జేబులో జపాన్ మోడల్ ఆటోమాటిక్ దాచుకుంది.

మగాడిని మత్తెక్కించే అందం జరీనా సొత్తు. ముఖానికి క్రీం రాసుకొని టాయిలెట్ స్టాండు ముందునుంచి వెనుదిరిగింది.

ఇంతలో కాలింగ్ బజ్జర్ మ్రోగింది.

గుమ్మంవైపు అడుగులేసింది రీనా. లాక్ తీసి తలుపు తెరిచింది.

తలుపు తోసుకుంటూ లోనకొచ్చాడు మిర్జాఖాన్.

తలుపు మూసి, తిరిగి లాక్ చేసింది రీనా.

"నా రాక నీకేమైనా అంతరాయం కలిగించిందా!" సోఫాలో కూర్చుంటూ అన్నాడు మిర్జాఖాన్.

"ఫెర్నాండో యేమి చేస్తున్నాడు?" ఎదురు ప్రశ్నించింది రీనా జరీనా.

"ఇపుడా వెధవ ప్రస్తావన ఎందుకు?" విసుగ్గా అన్నాడు ఖాన్.

"వ్వాట్?"

"లేకపోతే యేమిటి! వాణ్ణి మొదట్నుంచి గమనిస్తున్నాను, నిన్ను తినేసేలా చూస్తున్నాడు వెధవ, ఎప్పుడూ ఆడదాన్ని చూడనట్టు" రీనా తన సొంతమైనట్టు మాట్లాడుతున్నాడు ఖాన్.

ఆడదాని ఎదురుగా తనేం మాట్లాడతాడో తనకే తెలియదు ఖాన్కు.

"రీనా నిన్ను వేరే మగాడు ఆ దృష్టితో చూడ్డం నేను సహించలేని విషయాలలో ఒకటి. నీ అందం నా సొంతం కావాలి. ఐ లవ్ యూ" ఆవేశంగా అన్నాడు ఖాన్.

మందహాసం చేసింది రీనా. తన జీవితంలో ఖాన్వంటి వ్యక్తుల్ని ఇంకా ఆడదాన్ని చూస్తే పక్కలకంటే

హీనంగా ప్రవర్తించే వాళ్ళని ఎంతోమందిని చూసివుంది. ప్రేమపాఠాలు వల్లించేవారంటే తన కసహ్యం.

"మిస్టర్ ఖాన్ కంట్రోల్ యువర్ సెల్ఫ్. నీతో ప్రేమపాఠాలు వల్లించే ఓపిక నాకిప్పుడు లేదు. గెటవుట్ ఫ్రంది రూం" కఠినంగా వుంది రీనా స్వరం.

ఖాన్ ముఖంలో రంగులు మారాయి. "రీనా నువ్వు నాతో సహకరిస్తే నాలుగు లక్షల డాలర్లు మన స్వంత మవుతాయి ఆలోచించు" రీనాపై నుండి దృష్టి మరల్చ కుండా అన్నాడు.

"అంటే నాలుగు లక్షల డాలర్లు మనకు ఇరువురికే దక్కాలంటావ్" సాలోచనగా అంది ఖాన్ వైపు చూస్తూ.

"యస్. వాడ్డుయూ సే" ఆమె ముఖంలో కన్పిస్తూన్న మార్పులను చూస్తూ అన్నాడు ఖాన్.

ఆలోచనలో పడింది రీనా. తనేమీ పతివ్రత కాదు. ఖాన్‌తో కలిస్తే నాలుగు లక్షల డాలర్లు తమ స్వంత మౌతాయి ఆతర్వాత ఖాన్‌నుకూడా... ఇక ఆలోచించ లేదామె.

"ఆల్ రైట్, అయినా నీ పథకం అమలుపర్చడానికి ఇంకా చాలా వ్యవధి వుంది. ఇప్పట్నుంచి దాన్నిగూర్చి తల బద్దలు కొట్టుకోవటం అవివేకం" అంది రీనా ఖాన్ ప్రక్కనే సోఫాలో కూర్చొంటూ.

"ఫెర్నాండో గైడ్‌ని కల్సుకొని, మనకు అవసర మయ్యే ఆర్మ్స్, అమ్యూనిషన్ తీసుకురావటానికి వెళ్ళాడు. ఇక శాంసన్. విచిత్రమైన వ్యక్తి అతను. తిండివుంటే మరో విషయంగూర్చి ఆలోచించడు. సుష్టుగా తిని గుఱ్ఱు పెడ్తున్నాడు" చెప్పాడు ఖాన్ చేతి వాచీకేసి చూస్తూ.

ఆరుగంటల అయిదు నిముషాలు చూపిస్తోంది వాచి.

"ఫెర్నాండో తిరిగి రావడానికి మరో రెండు గంటలు పట్టవచ్చు. ఆయుధాలు మొత్తం బ్లాకులో సంపాదించాలి. ఒకవేళ అతను తొందరగా తిరిగి వచ్చినా మన ప్రయాణం ఈ రోజుకు సాధ్యంకాదు."

"అంటే మనం రేపు ఉదయం బయలుదేరాల్సి వుంటుందా?" అతని మాటలు పూర్తికాకముందే అడిగింది రీనా.

అవునన్నట్లు తలాడించాడు ఖాన్. "నాకు కంపెనీ ఇవ్వగలవని వచ్చాను."

"నో అబ్జక్షన్, కానీ ఈ సంగతి తక్కినవాళ్ళకు తెలియడం నా కిష్టంలేదు."

"ఆడదాన్నిగూర్చి నాకు తెలియదన్నట్లు మాట్లాడకు. ఈ ఆపరేషన్ వల్ల నాలుగ్రోజులనుంచి ఆడదాని సహచర్యం లేక పిచ్చెక్కినట్లుంది. కాకుంటే నీ అందం, చలాకీతనం నన్ను బాగా ఆకర్షించాయి. ఈ గదిలో జరిగేదంతా గుమ్మం కివతలే మర్చిపోగలను. డోంట్ వర్రీ."

"థాంక్స్!"

లేచి గదిలో ఓ మూలగానున్న ఫ్రిజ్ వైపు నడిచి, విస్కీ సీసా, నాలుగు బీరుబుడ్లు తెచ్చి టేబుల్ పై పెట్టింది రీనా.

ఐస్ కలుపుకొని రెండు రౌండ్లు పూర్తి చేశారు.

విస్కీ నిషాలో ఖాన్, రీనా తాత్కాలికంగా అన్నీ మరచిపోయారు.

3

ఉదయం ఆరుగంటలకు టెహరాన్ నుండి బయలు దేరిన బ్రిటీష్ మేడ్ — ఫోర్ వీలర్ జీపు నిర్విరామంగా ప్రయాణించి, మధ్యాహ్నం పన్నెండు గంటలకు 'బస్రా' అనే వూరును సమీపించింది.

జీప్ వెనుకవున్న ట్రెయిలర్‌లో రకరకాల సామానులు వున్నాయ్. సూట్‌కేసులు, హోల్డాల్స్ ఎక్కువగా కన్పిస్తున్నాయ్. డ్రింక్స్ ఓ చెక్కపెట్టెలో వుండడంతో అవి బయటకు కన్పించడం లేదు. దాని ప్రక్కనే వున్న మరో చెక్కపెట్టెలో మారణాయుధాలు మందుగుండు సామగ్రి వున్నాయ్. ఆహార పదార్థాలున్న టిన్స్ ఓ అట్టపెట్టెనిండా పేర్చబడున్నాయి.

అయిదుగురికి నెలరోజులకు సరిపడే ఆహారపదార్థాలు తీసుకెళ్తున్నారు. నీళ్ళకు బదులు విస్కీ, బీర్‌లు వాడినా ఇరవై రోజుల వరకు భయం వుండదు.

జీప్‌లో బంచ్ ఆఫ్ ట్రంక్స్‌తోపాటు మరో వ్యక్తి కూడా వున్నాడు. జీప్ డ్రైవ్ చేస్తున్నది అతనే. పేరు జోమా. ఎక్స్‌పర్ట్ జంగిల్ గైడ్. ఇరాన్ అడవులగూర్చి క్షుణ్ణంగా తెల్సిన వ్యక్తి. జీప్ సొంతదారుడుకూడా అతనే.

బస్రా వూరిలోకి ప్రవేశించింది జీపు.

చెప్పుకోదగ్గ పెద్ద వూరేమీ కాదు బస్రా. మెయిన్ రోడ్స్‌మాత్రం విశాలంగా వున్నాయ్. అక్కడక్కడా ఒంటెలు దర్శనమిస్తున్నాయ్. రోడ్లప్రక్కగా లారీలు, రిక్షాలు పార్కుచేయబడి వున్నాయి.

“తక్కువ జనాభాతో వున్న విశాలమైన దేశం ఇరాన్. దేశంలో ఎక్కువ భాగం ఎడారులు, అరణ్యాలతో నిండిన పర్వతాలు, పీఠభూములే. తక్కువ జనాభాకి కారణం వ్యవసాయ యోగ్యమైన భూములు లేకపోవడమే. చమురు ఎక్కువగా లభించడంవల్ల, ఇరాన్ భాగ్యవంతమైన దేశంగా పేరుపొందింది” తనకు తెలిసిన ఇరాన్ సంగ్రహ స్వరూపం వివరించాడు జోమా.

జీప్ తిన్నగా వెళ్ళి ట్రావెలర్స్ బంగళాముందు ఆగింది. అందరూ అక్కడ లంచ్ ముగించుకున్నారు.

గంట విశ్రాంతి తర్వాత తిరిగి ప్రారంభమైంది ప్రయాణం. అర్ధగంటలో హైవేని వదలి కంకరరోడ్డు మీదకు తిరిగింది జీప్.

“హైవే ఎక్కడికి వెడుతుంది?” అడిగింది రీనా.

“దక్షిణ ఇరాన్. విపరీతంగా చమురుగనులున్న ప్రాంతం. ఈ హైవే కొన్ని ముఖ్యపట్టణాలగుండా చమురుగనులున్న ప్రాంతానికి వెడుతుంది” చెప్పాడు జోమా.

చిన్న చిన్న మదుపులతో సాగిపోతోంది జీపు. బుద్ధిగా జీపు నడుపుతున్నట్లు కన్పిస్తున్నా జోమా ఆలోచన లన్నీ రీనా చుట్టూనే వున్నాయి. “స్టన్నింగ్ బ్యూటీ” అనుకున్నాడు మనసులో.

మరో గంట సాగింది ప్రయాణం.

“బిజారా గ్రామం ఇంకెంత దూరంలో వుంది?” జోమా నుద్దేశించి అడిగాడు మిల్కా ఖాన్.

“ఇరవై మైళ్ళు వుండవచ్చు”

“ఆ గ్రామం కటువైపునుంచి అరణ్యం ప్రారంభ మౌతుందిగదూ!”

"అవును. మామూలు అరణ్యం కాదు. ఆ అడవిగూర్చి విపులంగా తెలిసిన గైడ్స్ ఇరాన్‌లో ఎక్కువమందిలేరు. వున్నవారిలో నేను ఒకడ్ని."

"ఆ అరణ్యాలకేమైనా పేరుందా?" కల్పించుకుంటూ అడిగింది రీనా.

"బిజారా అరణ్యాలంటారు. నాకు తెలిసినంతవరకూ వేరే పేరేదీ లేదు. భయంకరమైన అటవిమృగాలతో బాటు, గొరిల్లాలు, పండాజాతి మనుష్యుల్ని తినే కోతులు ఆ అరణ్యాల్లో విచ్చలవిడిగా తిరుగుతుంటాయి.

అప్పుడప్పుడు ఎవరో ఒకరు మీలాగే జంతువులకోసం బిజారా అడవుల్లోకి వెళ్తుంటారు. వాళ్ళైనా మరీ అరణ్యం మధ్యకు వెళ్ళరు. వెళ్ళినా వాళ్ళు తిరిగివచ్చేవరకు నమ్మకం వుండదు. ఈ ఏడాదిలో అటువైపు వెళ్ళడం నాకు ఇది రెండవసారి."

బిజారా అరణ్యాల్లోకి బ్రూక్స్ ఎందుకు వెళుతున్నది జోమాకు తెలియదు. అతనికి తెల్సిందల్లా జంతువులకోసం వాళ్ళు వేటకు బయల్దేరారని. ఫెర్నాండో చెప్పిన కారణాలు అతనికి సంతృప్తి నివ్వకపోయినా తనకు కావాల్సిన డబ్బు అందుతుంది కనుక గైడ్‌గా రావటానికి అంగీకరించాడు.

జరీనాను చూసిన తర్వాత జోమా అభిప్రాయం మారింది. వారి వెంట వెళ్ళడం తన అదృష్టంగా భావించాడు. ఆ విషయం బ్రూక్స్‌కి తెలియదు.

సాయంత్రం మూడు గంటలకు బిజారా గ్రామం చేరుకుంది జీపు.

నేరుగా తీసుకువెళ్ళి ఒక రేకుల షెడ్ ముందు ఆపాడు జోమా. జీప్‌ను చూడగానే షెడ్ ప్రక్కనున్న గది లోంచి ఓ వ్యక్తి పరుగెత్తుకు వచ్చాడు.

అతనితో యేదో మాట్లాడి కొంత ఇరాన్ కరెన్సీ అతనికిచ్చాడు జోమా. అతను మాట్లాడకుండా ఖాళీ జీపును షెడ్‌లోకి తీసుకెళ్ళాడు.

4

ఆహార పదార్థాలున్న అట్టపెట్టెను మోసుకుంటూ చకచకా అడుగులేస్తున్నాడు జోమా.

మిగిలినవాళ్ళుకూడా బరువులు మోస్తూ అతని వెనుకనే నడుస్తున్నారు.

అపుడపుడు కుందేళ్ళు, జింకలు ప్రక్కగా కన్పిస్తున్నాయి.

క్రమంగా సూర్యుడు పడమరదిశకు ఒరిగిపోతున్నాడు. చెట్లపైన రకరకాల పక్షులు గోలగోలగా అరుస్తున్నాయి. ఎటుచూసినా పచ్చగా చాలా అందంగా ఆహ్లాదంగా కనిపిస్తోంది ప్రకృతి.

దారి కిరుప్రక్కలా ఎత్తుగా పెరిగిన చెట్లు, తీగలతో అల్లుకుపోయిన పొదలు, సూర్యకాంతిని మరుగుపరుస్తున్నాయి. ముళ్ళకంపలు, గుళకరాళ్ళు బాధించకుండా అందరూ జంగిల్ బూట్స్ ధరించారు. ప్రతి ఒక్కరివద్దా ఆయుధాలు వున్నాయ్.

ప్రకృతి ఆహ్లాదకరంగా వున్నా పరిసరాల్ని జాగ్రత్తగా గమనిస్తూ జోమా వెనుకే అడుగులేస్తున్నారు నలుగురూ.

చీకటిపడేవరకూ ప్రయాణం సుఖంగా సాగింది.

"ఫ్రెండ్స్! రాత్రిపూట ప్రయాణం సాగించటం మంచిదికాదు" నడవటం ఆపి అన్నాడు థామా.

అందరూ అతని చుట్టూ చేరారు.

"థామా, ఈ ప్రాంతంలో మనం విశ్రాంతి తీసుకుంటే ఏదైనా ప్రమాదం వుందా?" అడిగాడు ఫెర్నాండో.

"ఇటుప్రక్కల పెద్దగా క్రూరమృగ సంచారం వుండదు. అలాగని అజాగ్రత్తగా వుండకూడదు. అడవుల్లో ఏవైపునుంచీ ప్రమాదం ముంచుకొస్తుందో చెప్పలేం! మన జాగ్రత్తలో మనం వుండాలి—"

"దట్స్ ఆల్ రైట్! ఈ రాత్రి గడపడానికి అనువైన ప్రదేశం వెదకండి," అంది రీనా చుట్టూ చూస్తూ.

అందరూ బరువులు దించారు.

అక్కడికి సమీపంలోనే కాలిబాటకు ప్రక్కనే శాఖోపశాఖలుగా విస్తరించి వుంది ఓ పెద్ద జర్రావృక్షం. చీకట్లో జడల దయ్యంలా కన్పిస్తోందది.

ఫెర్నాండో, రీనా జర్రా వృక్షంవైపు కదిలారు.

"ఈ రాత్రికి అందరూ ఈ చెట్టుక్రిందే విశ్రాంతి తీసుకుందాం" తన అభిప్రాయం చెప్పింది రీనా.

5

నెగడు ధగధగా వెలుగుతోంది.

కొరివి దయ్యంలా జర్రా వృక్షపు కొమ్మలు గాలికి కదిలి వింతశబ్దాన్ని సృష్టిస్తున్నాయ్.

సన్నగా ఈదురుగాలి వీస్తోంది.

వెలుగుతున్న నెగడు చుట్టూ కూర్చొని, ఆహారం తీసుకుంటున్నారు అయిదుగురూ.

"ఇంకో రెండు, మూడు మైళ్ళు అడవిలోకి వెళితే కావలసిన జంతువులను వేటాడవచ్చు. మరీ అడవిమధ్యకు వెళ్ళనవసరం లేదు" బీర్ సిప్ చేస్తూ అన్నాడు జోమా.

చిన్నగా నవ్వాడు ఫెర్నాండో "జోమా! మాకు జంతువులు అవసరంలేదు. మనం బాంగో తెగ ఆటవికులు నివసించే ప్రాంతానికి వెళ్తున్నాం ప్రస్తుతం. వివరాలు అడగడానికి ప్రయత్నించకు. మా వెంట రావటానికి నిరాకరించినా, పారిపోవాలని ప్రయత్నించినా నీ ప్రాణాలకు గ్యారంటీ వుండదు. నీ శవం అడవి జంతువులకు ఆహారమౌతుంది."

ఆశ్చర్యపోయాడు జోమా. అతని ముఖంలో చావు భయం ప్రత్యక్షమైంది.

"మైగాడ్! బాంగోలు నరమాంస భక్షకులు" అన్నాడు నోరు పెకలించి.

ఫెర్నాండోతోబాటు తక్కిన ముగ్గురూ వులిక్కిపడ్డారు.

ఈ విషయం తమకు చెప్పలేదు గోపల్లక. బహుశా, అతనికికూడా ఈ విషయం తెలియదేమో. లేక తెలిసి కూడా చెప్పలేదో!

"ఏమైనా ఇంతదూరం వచ్చి వెనక్కుపోవడమన్న ప్రశ్నే లేదు" స్థిరంగా అన్నాడు ఫెర్నాండో.

"బాంగో ఆటవికుల గూర్చి నీకు తెలిసింది చెప్పు" అడిగాడు తిరిగి.

తల అడ్డంగా వూపాడు జోమా.

"బాంగోల గూర్చి నాకు తెలిసింది చాలా తక్కువ. బొరస్ పర్వత లోయలు వారి నివాస స్థానమని విన్నాను. వాళ్ళు వేటప్రియులు. అడవిలో రోజుకు యాభై, అరవై

మైళ్ళు సులువుగా తిరిగి వేటాడగల సమర్థులు. నాగరికులు కన్పిస్తే, ఎముకలుకూడా మిగల్చకుండా తినడం వారి కల వాటట. అతి క్రూరులైన వారి గూడేల దగ్గరికి వెళ్ళడం కోరి మృత్యువును వరించడమే!"

"కౌరస్ పర్వత లోయలు చేరడానికింకా ఎంతదూరం ప్రయాణం చేయాలి" అడిగాడు శాంసన్.

"నాకంతగా తెలియదు. ఇంతకు ముందెపుడు వచ్చినా అరణ్యంలో పదిమైళ్ళకంటే దూరం వెళ్ళలేదు. బహుశా నలభై మైళ్ళ దూరం వుండవచ్చు" ఏడ్పు ముఖంతో జవాబు చెప్పాడు జోమా.

"బాంగోలు కాక మరేవైనా అటవిక తెగలు నివశిస్తున్నాయా ఈ అడవుల్లో__" అడిగింది రీనాజరీనా.

"పిగ్మీలు, తోడాలు, బోబో జాతీయులు, కిమోయి తెగ అటవికులు నివశిస్తున్నారని విన్నాను. కానీ వారి గురించి నాకేమీ తెలీదు."

"ఆల్ రైట్ జోమా! పారిపోవడానికి మాత్రం ప్రయత్నించక. ఆటువంటి పిచ్చి ప్రయత్నం నీ ఆరోగ్యానికి మంచిదికాదు. మనం పని పూర్తి చేసుకొని టెహరాన్ చేరుకోగలిగితే, ఇరవైరోజుల కూలి నీకు బోనస్ క్రింద ఇవ్వబడుతుంది" కటువుగా హెచ్చరించాడు ఫెర్నాండో.

మరో పావుగంట భారంగా గడచిపోయింది.

అందరికీ ప్రక్కలు సిద్ధమయ్యాయి.

రీనాను వదిలేసి మగవాళ్ళు వంతులవారిగా ఒక్కొక్కరు రెండేసి గంటల చొప్పున కాపలా వుండాలని నిర్ణయించుకున్నారు.

మొదటివంతు తనే పుచ్చుకొన్నాడు శాంసన్.

బాగా అలసిపోయి వుండటంతో తొందరగా నిద్ర లోకి జారిపోయారు అందరూ.

సెగడు ముందు కూర్చొని చలి కాగుతున్నాడు శాంసన్. నడుము కిరువైపులా రివాల్వర్లు, భుజానికి రైఫిలు వ్రేలాడుతున్నాయి.

రెండు గంటలు దొర్లిపోయాయి.

ఫెర్నాండోను నిద్రలేపి తను పడుకున్నాడు శాంసన్. వెంటనే నిద్రలోకి జారిపోయాడు.

6

సెగడు మందంగా వెలుగుతోంది. ఆకాశంలో చంద్రుణ్ని మేఘాలు కప్పేశాయ్.

మసక వెలుగు అడవి అంతా పరచుకొంది. కీచురాళ్ళ గోద చెవుల్ని బ్రద్దలు కొడుతోంది. దూరంగా ఎక్కడో నక్క ఊళ వేస్తోంది. జయ్‌మని వీస్తున్న ఈదురుగాలికి చెట్టు కొమ్మలు కదుల్తూ శబ్దం చేస్తున్నాయ్. రాత్రి సమయంలో అడవుల్లో చలి ఎక్కువ.

చలికి ఓర్చుకోలేకపోతున్నాడు ఫెర్నాండో.

సెగడు ముందు కూచున్న వాడల్లా లేచి తన ప్రక్క దగ్గరకెళ్ళి బాగ్‌లోంచి విస్కీ సీసా అందుకొన్నాడు. అడుగు ముందుకు వేయబోయి వున్నచోటే ఆగిపోయాడు.

జర్రా వృక్షం ప్రక్కగావున్న పొదల్లోంచి రెండు మిణుగురులు తననే చూస్తున్నట్లనిపించింది. ఒకదాని కొకటి దగ్గరగా దీపాల్లా కన్పిస్తున్న ఆ వెలుగును చూడగానే ఫెర్నాండో మెడ వెంట్రుకలు నిక్కబొడుచుకున్నాయి.

''పులి'' అప్రయత్నంగా వెలువడిందతని నోటినుంచి మాట. భుజాన వ్రేలాడుతున్న రైఫిల్ అందుకోబోయాడు,

మెరుపులా కదిలింది పులి. తోకతో నేలను బాది గాల్లో కెగిరి ఫెర్నాండో పై దుమికింది. రైఫిల్ తీసే అవకాశం లేకపోయిందతనికి.

పులితోబాటు వెల్లకిలా నేలమీద పడిపోయాడు ఫెర్నాండో. అతని పీక కొరకాలని ప్రయత్నిస్తుందా జంతువు.

నిద్రపోతున్న వాళ్ళంతా మేల్కొన్నారు. ఏం జరుగుతోందో ఎవరికీ అర్థంకాలేదు నిద్రమత్తులో.

సెగడు దాదాపు ఆరిపోయి వుంది.

మిల్కాఖాన్ టార్చి వెలిగించి ఫోకస్ చేశాడు. క్షణాలమీద రీనా చేతిలో రివాల్వర్ ప్రత్యక్షమైంది.

పీక అందుకోబోతున్న పులినోటికి తన ఎడమచేతిని అందించాడు ఫెర్నాండో. కసి, కసిగా ఆ చేతిని కొరికేస్తోంది పులి.

ఫెర్నాండో కుడిచేయి పిడికిలి బిగుసుకొని పైకిలేచింది. ఫట్‌మన్న శబ్దంతోబాటు పులి తల పగిలిపోయింది. వెంటనే మరో దెబ్బ పడింది దాని తలపైన. పగిలిన తల నుంచి మెదడు బయటకు చిమ్మింది. రీనా రివాల్వర్ నుంచి వెలువడిన రెండు బుల్లెట్లు పులి డొక్కలో దూరాయి.

నిర్జీవంగా ప్రక్కకు వాలిపోయింది దాని శరీరం.

తిరిగి సెగడు వెలిగించారు.

సెగడు వెలుగులో ఫెర్నాండో గాయాలకు మందురాసి బాండేజ్ చేశాడు మిల్కాఖాన్.

"ఇక్కడ క్రూరమృగాలు సంచరించవని చెప్పావు" రోషాను చూస్తూ కోపంగా అంది రీనా.

ఏదో చెప్పబోయాడు జోమో.

"అడవన్న తర్వాత క్రూరమృగాలు లేకుండా వుండవు. వాదనలు అనవసరం. అతన్ని రెస్టు తీసుకోనివ్వండి" అన్నాడు శాంసన్.

బాగ్ లోంచి విస్కీ బాటిల్ తీసుకొని మూతతీసి ఫెర్నాండోకందించింది రీనా. త్రాగేసి పడుకున్నాడు. తక్కిన వాళ్ళెవరూ నిద్రపోలేదు. నెగడు వెలుగులో పులి శవం తల పగిలి భీకరంగా కన్పిస్తోంది.

తర్వాత ఎటువంటి ప్రమాదమూ లేకుండా రాత్రి గడచిపోయింది.

7

తూర్పున సూర్యుడు పైకెగబ్రాకుతున్నాడు.

ఉదయపు ఎండలో అడవి పచ్చగా మెరసిపోతూంది.

పక్షుల కిలకిలారావాలు విపరీతంగా విన్పిస్తున్నాయ్.

కాలిబాట కిరువైపులా ఎక్కడ చూసినా పిచ్చి, పిచ్చిగా పెరిగిన పొదలు, అల్లుకుపోయిన తీగలు, ఘుంయ్ మని శబ్దంచేసే వెదురు పొదలు, ఏవో పేరు తెలియని చెట్లు పూసిన రంగు రంగుల పూలు. ప్రకృతిని చూసి మైమరచిపోతోంది రీనా.

మగవాళ్ళు ప్రక్కలకు చూసుకుంటూ అడుగులేస్తున్నారు. అక్కడక్కడా దారికడ్డంగా అల్లుకుపోయిన తీగలను, చిన్న, చిన్న కొమ్మలను వెంట తెచ్చిన బాయ్ నట్స్. గొడ్డళ్ళతో నరికి దారి చేసుకుంటూ ప్రయాణిస్తున్నారు.

మూడున్నర గంటలసేపు ఎక్కడా ఆగకుండా సాగింది ప్రయాణం.

దాదాపు పది మైళ్ళు క్షణమైనా విశ్రాంతి తీసుకోకుండా నడిచారు.

దట్టంగా పెరిగిన చెట్లక్రింద ఒక్కోచోట సూర్యుడు కన్పించటంలేదు. అటువంటిచోట చల్లగావున్నా ఏదో తెలియని భయంతో అందరూ వాడలిపోతున్నారు.

“ఫెర్నాండో కాసేపు విశ్రాంతి తీసుకొందాం. కనీసం అరగంటైనా విశ్రాంతి తీసుకోకుంటే ఇహపై నేను నడవలేను.” అంది రీనా అలసటగా.

నడచి, నడచి, ఆమె కాళ్లు పీకుతున్నాయ్. ఎంతైనా ఆడది. పైగా అలవాటులేని ప్రయాణం.

ఫెర్నాండోకి కూడా అలసటగానేవుంది. పులి నమిలి వేసిన చేయి సలుపుతోంది. పంజా దెబ్బలు తగిలి ఇంకా శరీరంమీద అక్కడక్కడా గాయాలైనాయ్. రేగిన గాయాలు మంట పుడ్తున్నాయ్. అతడు ఒకసూట్ కేస్ మాత్రం తీసుకొని నడుస్తున్నాడు. లంచ్ వేళకు ఇంకో పదిమైళ్ళైనా ప్రయాణం చేయాలని అతని అభిప్రాయం. రీనా మాటలతో మౌనంగా వెళ్ళి కాలిబాట ప్రక్కనే వున్న ఓ చెట్టు మొదట ఆనుకొని కూర్చొన్నాడు ఫెర్నాండో.

అందరూ చెట్టు క్రిందకు చేరి సామాన్లు దించారు.

అది పెద్ద చింత చెట్టు. శాఖోపశాఖలుగా విస్తరించి వుంది. చెట్టుకు జార్లబడి అలసటగా క్షణంసేపు కళ్ళు మూసుకొన్నాడు ఫెర్నాండో. గాయపడిన చేయి విపరీతంగా సలుపుతోంది.

ఏదో తాటి చుట్ట పైన బడినట్లయి త్రుళ్ళిపడి కళ్ళు తెరిచాడు. ఆ చుట్ట యేమిటో గుర్తించగానే అతని వొళ్ళు జలదరించింది. బిగ్గరగా అరవబోయాడు. కానీ

సమయం మించిపోయింది. దబ్బున ప్రక్కకు పడి పోయాడు.

ఆ శబ్దానికి ముందు కూర్చొనున్న ఫెర్నాండో అనుచరులు తిరిగి చూశారు. వారి గుండెలు దడదడలాడాయ్.

ఫెర్నాండో శరీరాన్ని ఓ కొండ చిలువ చుట్టేసింది. కాళ్ళనుండి గొంతువరకూ తీగలా అల్లుకుపోయిందది.

ఫెర్నాండో ముఖంలో కన్పిస్తున్న ప్రాణభయం తాలూకూ ఛాయలు రాక్షసుని హృదయాన్ని సైతం కరిగించేలా వున్నాయ్.

రివాల్వర్ అందుకొన్నాడు మిల్కాఖాన్. కానీ దాన్ని ఎలా ప్రయోగించాలో అతనికి అర్థం కావడం లేదు. కాల్చితే బుల్లెట్ ఫెర్నాండోకు తగలడం ఖాయం. తగలకుండా కాల్చడం అసంభవం.

దాదాపు ముప్పై అడుగుల పొడవున్న "గింఫూ" జాతి భయంకరమైన కొండ చిలువ అది. ఆకుల సందు నుండిపడుతున్న ఎండలో దాని శరీరంపైనున్న తెలుపు, నల్లని మచ్చలు వికృతంగా మెరుస్తున్నాయి. దాని కళ్ళు టెన్నిస్ బంతుల సైజులోవుండి అటు ఇటూ కదుల్తున్నాయ్.

ఆఫ్రికాలోని కాంగో అరణ్యాలు గింపూ జాతి కొండ చిలువలకు ప్రసిద్ధి. ఆ కొండ చిలువ వాతబడిన మనిషి గాని జంతువుగాని బ్రతికి బయటపడటం అసంభవం.

తల అటు ఇటూ వూపుతున్నాడు ఫెర్నాండో. అతని శరీరంలో కదులుతున్న భాగం తల ఒక్కటే. కంఠం చుట్టూ కొండచిలువ తన శరీరాన్ని చుట్టేసింది. గంగాళం లాంటి నోరు తెరచి ఫెర్నాండో తలపట్టుకోవాలని చూస్తోందది. .

ఇక ఫెర్నాండోను రక్షించడం అసంభవ మన్పిం చింది ఖాన్‌కు. ఏమైతే అయిందని కొండ చిలువ తలకు గురిచూసి రివ్వాలర్ ప్రేల్చాడు, గురి తప్పి ఫెర్నాండోకు తగిలినా చేసేదేమీ లేదు.

'ఢన్'మన్న చప్పుడుతో బాటు కొండ చిలువ తలలో దూరింది బుల్లెట్. దాని తల రెండుగా చీలిపోయింది.

శాంసన్ బాయ్ నట్‌తో ఖాన్ దగ్గరగా వచ్చాడు. క్షణాలమీద కొండ చిలువ శరీరం ముక్కలు, ముక్క లుగా నరికేశాడు. చిలువ శరీర భాగాలు నేలమీద ఎగి రెగిరి పడుతున్నాయి.

మిల్కా ఖాన్ శాంసన్‌ల శ్రమకు ఫలితం దక్క లేదు. వూపిరి అందక ఫెర్నాండో అప్పటికే ప్రాణాలు వదిలే శాడు. అతని తల ప్రక్కకు వాలిపోయింది. ముఖంలో భయం తాలూకు ఛాయలు నిశ్చలంగా నిల్చిపోయి వున్నాయ్.

"ఇప్పటికైనా ఈ ప్రయత్నం విరమించుకొని వెను దిరిగి పోదాం" జోమా భయంగా అన్నాడు.

"జోమా! ఇంతదూరంవచ్చి ఇపుడు వెనక్కు వెళ్ళా లన్నా అడవి దాటి సురక్షితంగా బయట పడతామన్న నమ్మకంలేదు. కాబట్టి ఆ ఆలోచన విరమించుకో!" అన్నాడు శాంసన్.

ఫెర్నాండో శరీరాన్ని దహనంచేసి బరువెక్కిన హృదయాలతో ముందుకు కదిలారు.

పావుగంట ప్రయాణం తర్వాత దారిప్రక్కనే చిన్న నీటిగుంట కన్పించింది. అందరూ దాహం తీర్చుకున్నారు. తిరిగి సాగింది ప్రయాణం.

ఫెర్నాండో మరణంతో అందరిలో నిస్పృహ యేర్ప డింది.

తనెన్నోమార్లు ఈ అడవికి వచ్చాడు. మరీ మధ్యకు వెళ్ళకపోవడంవల్ల ఇటువంటి సంఘటన లేవీ తను చూడ లేదు. ఫెర్నాండో చావు కళ్ళారా చూసిన తర్వాత ముందుకు వెళ్ళడానికే మాత్రం ఇష్టంలేదు కాని వెళ్ళక పోతే తనకు చావు ఖాయం.

వాళ్ళతో బాటే చావో బ్రతుకో తేల్చుకోవాలి.

8

సూర్యుడు నడినెత్తికి వచ్చాడు. ఎండ మండుతోంది.

పోను పోనూ దారి చాలా ఇరుగ్గావుంది. ఒక్కోచోట అసలు కాలిబాటే కన్పించడంలేదు.

ముందుకు వేస్తున్న ప్రతి అడుగు మృత్యుముఖానికి దగ్గరౌతున్నట్లు ఫీలౌతున్నాడు జోమా.

ప్రతి ఒక్కరిలోనూ అవే భావాలున్నాయ్. కానీ ఎవరూ బయటపడటంలేదు.

సూర్యుడు పడమటి కొండల చాటుకు చేరుకోవడా నికి వేగంగా పరుగులు తీస్తున్నాడు.

ఎండ తీవ్రత క్రమక్రమంగా తగ్గిపోతోంది. అడవుల్లో సూర్యాస్తమయానికి ముందే ఈదురు గాలి ప్రారంభ మౌతుంది.

సాయంత్రమయేసరికి మరో ఎనిమిది మైళ్ళ ప్రయా ణించారు క్రూక్స్.

"టొరస్ పర్వతలోయలు చేరడానికింకా ఎంత దూరం ప్రయాణం చేయాలి" అలసటగా అడిగింది రీనా.

"ఇంకా పదిహేను మైళ్ళకు పైగా వెళ్ళవలసి వుంటుంది" అయిష్టంగానే జవాబిచ్చాడు జోమా.

టౌరస్ పర్వతాల ప్రసక్తి వింటేనే అతనికి శరీరం జలదరిస్తోంది.

"ఇక ప్రయాణం ఆపి, రాత్రి వుండడానికి అనువైన చోటు చూసుకోవడం మంచిది." ఒకచోట నిలబడుతూ అన్నాడు శాంసన్.

దారి ప్రక్కగా కన్పిస్తున్న ఓ చెట్టుకేసి వెళ్ళాడు జోమో. అందరూ అతన్ననుసరించారు.

దగ్గరికి వెళ్ళగానే చెట్టు పై భాగాన్నంతా నిశితంగా పరిశీలించారు కొండ చిలువలు, ఎలుగు బంట్లు లాంటి వేమైనా వున్నాయేమోనని. అటువంటి వేమీ కన్పించలేదు.

కొమ్మలు ఆకులతో చాలా భాగం ఆక్రమించుకొని వున్న పెద్ద మర్రి వృక్షమది. సన్నగా వీస్తోన్న ఈదురు గాలికి మర్రి ఆకులు కదులుతూ శబ్దం చేస్తున్నాయ్.

అరణ్యమంతా చీకటి ముసురుకుంది. సెగడులోని కట్టెలు కణ కణ మండుతున్నాయ్. నక్కల ఊళలు, జంతువుల అరుపులు ఆగి, ఆగి విన్పిస్తున్నాయ్.

క్రమంగా రాత్రి గడుస్తోంది.

శాంసన్ వంతు పూర్తయి, ఖాన్ మేల్కొనివున్నాడు. సిగరెట్ పీలుస్తూ సెగడు ముందు కూర్చొనివున్నాడతడు. అతని మెదడులో ఆలోచనలు సుళ్ళు తిరుగుతున్నాయి.

అందరూ గాఢ నిద్రలో వున్నారు.

ఖాన్ దృష్టి జరీనాపై నిలిచింది. రీనా ధరించిన బట్టలు ముల్లు గీరుకుపోయిఅక్కడక్కడా చిరిగివున్నాయి. శ్వాస పీల్చడంలో బరువైన ఆమె రొమ్ములు లయబద్ధంగా వూగుతున్నాయి.

నిద్రలో వీనస్‌లా కన్పిస్తోందామె ఖాన్ కళ్ళకు.

ఒక నిశ్చయానికివచ్చినట్లు మెల్లగా లేచి రీనాను మీపించాడు. నడుంపై చేయి వేసి కుదిపాడు. త్ళ్ళిపడిన కళ్ళు తెరిచింది రీనా. 'కవ్వు'న అరవబోయి తమాయించు కుంది.

చేయిపట్టి లాగి, సెగడుకు దూరంగా పొదల వెనుకకు తీసుకుపోయాడు. ఖాన్.

"యూ బ్రూట్! నీకు సమయం, సందర్భం తెలి యదా" కసిరింది రీనా. ఖాన్ను నమిలి మింగయ్యా లన్నంత కోపం వస్తోందామెకు.

అవసరం తీరేవరకూ అలాంటి మాటల్ని ఎన్నయినా భరించగలడు ఖాన్.

"ఉష్, గట్టిగా అరవకు, వాళ్లు లేవగలరు!"

"ఇడియట్! నిన్ను......" ఆ పైన ఆమెను మాట్లాడ నివ్వలేదతడు.

ఆ తర్వాత రీనాకూడా పెదవి విప్పలేదు. మౌనంగా ఖాన్కు సహకరిస్తోంది.

రీనా శరీరంనుండి వేరుపడి అలసటగా లేచినిలబడ్డాడు మిలార్క్ ఖాన్. ప్రక్క నేవున్న రైఫిల్ తీసి భుజానికి తగిలించుకోని వెనుదిరగ బోయేంతలో, భుజంపైన దూలం లాంటి చేయి పడింది.

అదిరిపడి మెడ వెనక్కు తిప్పాడు.

ఏడున్నరడుగుల ఎత్తున్న గొరిల్లా నిలబడివుంది. వెస కగా. అరవబోయాడు. అప్పటికే గొరిల్లాచేయి ఖాన్ కంఠం చుట్టూ బిగుసుకు పోయింది. రైఫిల్ తీసే అవకాశం లేదు. ఊపిరాడక మూలుగుతున్నాడు ఖాన్. గింజుకుంటు న్నాడు.

గొరిల్లా నోటినుండి భరించలేని వాసన. ఖాన్ ముక్కు పుటాలు పగిలిపోతున్నాయి.

మరుక్షణంలో ఖాన్ పీక కొరికేసింది గొరిల్లా. వెచ్చటి నెత్తురు ఆత్రంగా తాగుతోంది.

దుస్తులు సర్దుకొని తలపైకెత్తిన రీనా ఎదురుగా పర్వతాకారంలోవున్న గొరిల్లాను చూడగానే కెవ్వున కేక వేసి, స్పృహ తప్పిపోయింది.

రీనా కేకను అదిరిపడి లేచాడు శాంసన్.

నెగడు గుడ్డిగా వెలుగుతోంది. టార్చి తీసుకొని జోమాను లేపాడు. నెగడు ముందుండవలసిన మిల్కా ఖాన్ లేడు. రీనా పక్క ఖాళీగావుంది.

టార్చి వెలుగును చుట్టూవున్న పొదలమీదకు ప్రసరింపజేస్తూ, అరుపు విన్పించిన వైపు నడిచాడు శాంసన్. రైఫిల్ తో వెనుకే వస్తున్నాడు జోమా.

ఓ పొద వెనుకగా స్పృహతప్పి పడివున్న రీనా కన్పించింది. ఆమె శరీరంమీద గుడ్డలు సరిగాలేవు. ఖాన్ జాడ తెలియలేదు. రీనాను ఎత్తి భుజాన వేసుకున్నాడు శాంసన్.

నెగడు దగ్గరికివచ్చి పక్కమీద పడుకోబెట్టాడు.

బేగ్ లోంచి వాటర్ బాటల్ తీసి, రీనా ముఖంపై నీళ్లు చిలకరించాడు జోమా.

భారంగా తల అటు, ఇటు కదలించి నెమ్మదిగా కళ్లు తెరిచింది రీనా.

ఎదురుగా శాంసన్ జోమా కన్పించారు.

"మిల్కాఖాన్ ఏమయ్యాడు?" అడిగాడు శాంసన్.

నక్కకంటె తెలివైనఆడది జరీనా. ఇష్టపడే ఖాన్ తో

సుఖం కోసం వెళ్ళింది. ఖాన్ గొరిల్లాకు ఆహారమై పోయాడు.

తను ఖాన్‌తో వెళ్ళిన విషయం వాళ్ళకు తెలియడం ఆమె కిష్టంలేదు.

"ఆ ఇడియట్ నన్ను రేప్ చేయబోయాడు. నిద్ర పోతుండగా నోరుమూసి పొదలచాటుకు తీసుకెళ్ళి తన ఆకలి తీర్చుకోబోయాడు. ఎదురు తిరిగి నన్ను హింసించి బట్టలు చించబోయాడు. నేను పెనుగులాడుతున్నాను.

ఇంతలో అతని వెనుగ్గా వచ్చిన గొరిల్లా ఖాన్ మెడ కొరికేసింది. ఆ దృశ్యం చూసి అరచి పడిపోయాను. ఆ తర్వాతేమైంది నాకు తెలియదు" అంది గీనా. వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తోందామె.

నమ్మలేనట్లు ముఖం పెట్టిన జోమో, వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తున్న ఆమెను చూసి, తన నమ్మకం మార్చుకొన్నాడు.

గీనా ఎంతకైనా తెగించిన ఆడది అని జోమోకు తెలియదు. అతను ఇచ్చిన విస్కీ బాటిల్ అందుకొని గడ గడా తాగేసింది. మర్చిపోవాలనుకున్నా మరువు రాకుండా గొరిల్లా రూపం కళ్ళముందు మెదుల్తోంది.

ఆపాదమస్తకం నల్లని బొచ్చు, దూలాలవంటి కాళ్ళు చేతులు చిన్నతల అగ్నిగోళాల్లాంటి చిన్నకళ్ళు బంపాల వంటి పళ్ళు. అబ్బ ఘోరమైన రూపం. ఆపైన ఆలోచించ లేక పోయిందామె మస్తిష్కం.

విస్కీ మత్తులో గాఢంగా నిద్రలోకి జారుకుంది.

"ఖాన్ శరీరం కూడా అవుపించ లేదే, ఏమైనట్లు?" అడిగాడు జోమో.

"బహుశా, గొరిల్లా ఈడ్చుకుపోయి వుంటుంది." చెప్పాడు శాంసన్. అతని కంఠం విచారంగా వుంది.

“రీనా చెప్పిన విషయాలు నమ్మదగ్గవిగా లేవు. ఖాన్ మరణానికి రీనా కారణం కాదు కదా!”

“నమ్మినా నమ్మకపోయినా, ఖాన్ లేడు ప్రస్తుతం. అతడు తిరిగి వస్తాడనీ నమ్మకం లేదు. పోయిన ఖాన్ కోసం బ్రతికివున్న రీనాను బాధపెట్టడం, అనుమానించడం నా కిష్టంలేదు” చెప్పాడు శాంసన్.

9

క్రమంగా రాత్రి గడచిపోయి తెల్లవారింది. పక్షుల శబ్దాలతో ప్రకృతి మేల్కొంది. సూర్యుడు పైకెగబ్రాకుతున్నాడు, అలసట తెలియని వాడిలా.

తిరిగి ఒకసారి రాత్రి రీనా పడివున్న ప్రాంతమంతా వెదికారు ఖాన్ కోసం. వారి ప్రయత్నం వ్యర్థమైంది.

బరువుగా ముందుకు వెళ్తున్నారు శాంసన్ బృందం. ప్రస్తుతం వున్నది ముగ్గురే. శాంసన్, జోమో, రీనాజరీనా.

బొరస్ పర్వతలోయలు చేరేవరకైనా తాము ప్రాణాలతో వుంటామన్న నమ్మకం లేదు వాళ్ళకు.

మధ్యాహ్నం వేళకు మరో ఎనిమిది మైళ్ళు ప్రయాణం చేశారు. లంచ్ తీసుకొన్న చోటనే అరగంట విశ్రాంతి తీసుకొని తిరిగి బయల్దేరారు.

బరువులతో జోమో ముందు నడుస్తున్నాడు. ఆలోచనలతో అతని మెదడు వేగిపోతోంది.

రాత్రి జరిగిన సంఘటన తర్వాత రీనా పొందుకోసం పరితపించి పోతోందతని మనసు. ఎలా ఆమెను పొందడం? శాంసన్ లేకుంటే తామిద్దరే!

అంటే శాంసన్‌ను అడ్డు తొలగించుకోవాలి. శాంసన్ అడ్డుతొలిగితే, ఎలాగో రీనాని ఒప్పించి తిరుగుప్రయాణం పట్టించవచ్చు.

తన భావా లేమాత్రం గమనించినా శాంసన్ తనను పుల్లవిరిచినట్లు విరిచేస్తాడు!

తన పైన రీనా రెస్పాన్స్ ఎలావుంటుందో? ఈ మూడ్రోజుల్లో ఆమె తనకేసి పరిశీలనగా చూడనుకూడా లేదు.

తను శాంసన్ ను షూట్ చేస్తే, రీనా తనను చంపవచ్చు.

ఆమె భావాలెలా వున్నాయో? మొదట ఆమె మనసు తెలుసుకొని తర్వాత శాంసన్ విషయం చూడాలి.

జోమా ఆలోచనలు ఒక దారికి రాకముందే ఫెళ, ఫెళమని ఎండు పుల్లలు విరుగుతున్న చప్పుడు అతని చెవులకు తాకింది.

చటుక్కున ఉన్నచోటే ఆగిపోయాడు జోమా.

ఎదురుగా వున్న పొదలను చీల్చుకుంటూ సుడిగాలిలా ముందుకు దూసుకువచ్చింది ఓ అడవిదున్న. విపరీతంగా బలిసిపోయిన శరీరంతో ఏనుగులా వుందది.

కత్తుల్లా వాడిగావున్న కొమ్ములు వంపులు తిరిగి ముందుకు పొడుచుకువచ్చాయి. ఈగ వాలినా జారిపోయేట్లు నున్నగా నల్లని బొగ్గులా మెరుస్తోంది దాని చర్మం.

చేతిలోవున్న సూట్ కేస్ లను జారవిడిచి రైఫిల్ అందుకోబోయాడు జోమా.

అప్పటికే సమయం మించిపోయింది.

భీకరంగా అంకెవేసి తలవంచి బాణంలా ముందుకు దూసుకొచ్చిన దున్న రెండు కొమ్ములు జోమా కడుపులో దూరిపోయాయి.

అరవడానికి కూడా అవకాశం లేకపోయిందతనికి. రక్తంతోపాటు ప్రేవులుకూడ దున్న ముఖంమీదికి జారాయి. ఒక్కసారి విసురుగా తల విదిలించిందా

జంతువు. కొమ్ములతో కెలాడుతున్న జోమా శరీరం బంతిలా వెళ్ళి ఎక్కడో పొదల్లోపడి అదృశ్యమైంది. అతని శరీరం నుండి కారిన రక్తంతో దున్న మొహం, కళ్ళు ఎఱ్ఱగా మారిపోయాయి.

రెప్పపాటులో జరిగిన సంఘటనకు నిశ్చేష్టులైపోయారు శాంసన్, రీనాలు.

తేరుకుని మెరుపులా గన్ తీసాడు శాంసన్.

ఢన్‌మన్న శబ్దంతోపాటు గుండు దున్న ముహంలో జొరబడింది.

అడవి దద్దరిల్లేట్టు అరచిందది. గాయం బాధతో మరింత రెచ్చిపోయి తలవంచి శాంసన్ పైకి దుమికింది.

తిరిగి షూట్ చేయడాని కవకాశం లేకపోయింది శాంసన్‌కు. గన్ వదిలేసి రెండు చేతులూ ముందుకుచాచి తనమీదకు దూసుకొస్తున్న దున్న కొమ్ముల్ని పట్టుకొన్నాడు.

పట్టునుంచి విడిపించుకు పోవడానికి విశ్వప్రయత్నం చేస్తోంది దున్న. ఎగిరెగిరి పడుతోంది.

శాంసన్ జబ్బలు పొంగాయి. శరీరం ఉక్కులా మారింది. జీవన్మరణ సమస్య. దున్న తనకంటె పదిరెట్లు బలమైన జంతువని అతనికి తెలుసు.

కానీ శాంసన్ విల్ పవర్ అంతకంటే బలమైంది. సన్ ఆఫ్ ఆస్ట్రేలియాను, కింగ్ కాంగ్‌నూ గుర్తుకు తెప్పిస్తోంది ప్రస్తుత మతని రూపం.

శాంసన్ బలాన్నిమించి ఒక్కడుగుకూడా ముందుకు వేయలేకపోతోంది దున్న. పట్టు మరింత బిగించి బలమంతా ఉపయోగించి చేతుల్ని ప్రక్కకు వంచాడు శాంసన్.

దున్న కొమ్ములు రెండూ పట, పటమని ఎండుకట్టెల్లా

విరిగి అతని చేతుల్లోకి వచ్చాయ్. కొమ్ములు విరగడంతో ఒక్కసారిగా రక్తం పైకి చిమ్మి దాని ముఖమంతా అలుముకొంది.

దున్న భీకరంగా అరుస్తూ వెనక్కి వెళ్ళి ఒక్కసారిగా ముందుకు దూకింది.

భయపడలేదు శాంసన్.

పిడికిలి బిగించి దున్నకంటే భీకరంగా అరిచాడు. అరుస్తూ చేతిని ముందుకు విసిరాడు.

విసురుగా ముందుకు వచ్చిన దున్న ముఖం తాకింది శాంసన్ చేయి.

బండరాళ్ళు పగిలేట్లు చెవులు దిబ్బలుపడిపోయేట్లు కర్ణకఠోరంగా అరచింది దున్న.

కొండరాళ్ళను పిండిచేయగల బ్రహ్మాండమైన మంగోలియన్ ఛాక్స్ ప్రాడ్యూస్ చేశాడు శాంసన్. దున్నతల బ్రద్దలై రక్తం బుస్సున చిమ్మింది. క్రిందపడి విలవిలా తన్నుకుంటోందది. రక్తం వరదగా కారి నేలంతా తడుపుతోంది. కొంచెంసేపట్లో దానిలో కదలిక ఆగిపోయింది. దాని జీవాత్మ భౌతికదేహం నుండి విడివడి గాల్లో కలిసిపోయింది.

రక్తంతో తడిసి చిరిగిన షర్టుతీసి చేతికంటిన రక్తం తుడుచుకొని ప్రక్కనున్న పొదలోకి విసిరేశాడు శాంసన్.

తాను చూస్తున్నదంతా కలగా వుంది రీనాకు.

శాంసన్ మనిషేనా అన్న అనుమానం వస్తోందామెకు. గబ, గబా వెళ్ళి శాంసన్‌ను తీగలా చుట్టుకుపోయింది.

"రీనా, వాటీజ్ దిస్!"

ఆమెనుండి విడుపించుకునేందుకు ప్రయత్నిస్తూ అన్నాడు శాంసన్.

ఆడదాని విలువ తెలియనివాడు శాంసన్. కాబట్టే ఏనుగులాంటి అక్షవిదున్నను విరిచెయ్యగలిగాడు.

రీనా స్పర్శతో అతని శరీరంలో తెలియని మార్పులు కల్గుతున్నాయ్.

రీనాను విడదీయబోతున్న వాడల్లా బలంగా కౌగిలించుకొని ఆమె పెదవులు అందుకొన్నాడు.

రెండు నిముషాల తర్వాత అతన్నుంచి విడివడింది రీనా!

"శాంసన్ కోమా చచ్చిపోయాడు గదా! మన మెలా ముందుకు వెళ్ళడం?" అడిగింది.

"బొరస్ పర్వతాలు ఇంక పది మైళ్ళ కంటే దూరం వుండవనుకొంటాను. మనం వేగంగా ప్రయాణం చేయగలిగితే రాత్రివేళకు బాంగోలగూడెం ప్రవేశించవచ్చు. పర్వతలోయలు చేరినతర్వాత అప్పటి సందర్భాన్ననుసరించి మసలుకోవచ్చు" చెప్పాడు శాంసన్.

10

ఇద్దరికి సరిపడా ఆహారపదార్థాలు, గ్రెనేడ్స్' రైఫిల్స్ తీసుకొని, తక్కిన బరువులన్నింటిని అక్కడే వదిలేశారు.

దూరంగా ఆకాశాన్నంటేట్లు కన్పిస్తున్నాయి బొరస్ పర్వతాలు. ఎత్తైన చెట్లమధ్యనించి నల్లని మబ్బుల్లా కన్పిస్తున్నాయి పర్వతచరియలు.

ఒక కొండ గుట్టపైన వున్న చిన్నగుహలో కూర్చొని వున్నారు శాంసన్, రీనా. సన్నగా మండుతున్న చితుకల మంట వెలుగులో ఆహారం ముగించారు.

"శాంసన్! మనం గూడెంలో ఎలా ప్రవేశించడం?" అడిగింది రీనా.

"అర్ధరాత్రి దాటిన తర్వాత గాని అటవికుల గూడెం చేరడం మంచిది కాదు. అటు చూడు! సన్నగా మిణుగురు పురుగుల్లా కన్పిస్తున్న ఆ వెలుగు ఆటవికులు చలికాగడం కోసం వేసుకున్న నెగళ్లు అయివుండవచ్చు" అన్నాడు శాంసన్ గుహబయటికి తొంగి చూస్తూ.

రాత్రి ఎనిమిది గంటలు కావస్తోంది సమయం.

అడవి అంతా కారుచీకటి ముసురుకుంది. ఉండి ఉండి ఈదురుగాలి ప్రచండంగా వీస్తోంది.

ఎత్తైన కొండ గుట్టమీదికి ప్రక్కనేవున్న లోయ లోంచి నెగడు వెలుతురు అస్పష్టంగా కన్పిస్తోంది.

శాంసన్ మనసులో ఆలోచనలు గూడెం పరిస్థితులు ఆకళింపుచేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయ్.

"మనం గూడెం ప్రవేశించడానికి ఎలా లేదన్నా మరో రెండుమూడు గంటలు ఆగాల్సివుంటుంది కదూ!" అడిగింది రీనా.

తలూపాడు శాంసన్.

"అంతవరకూ కాలం వృథాచేయడం నాకేమాత్రమూ ఇష్టంలేదు" గోముగా అంది రీనా.

అర్థంకానట్లు చూశాడు శాంసన్.

"మనం గూడెం ప్రవేశించి ప్రాణాలతో తిరిగి బయట పడతామో, లేదో! వున్న ఈ కొద్ది సమయం నీతో సుఖంగా గడపాలని వుంది" అంటూ లేచి శాంసన్ ప్రక్కగా కూర్చుంది రీనా.

సిగ్గు, లజ్జ అనే పదాలు ఆమె నిఘంటువులో నే లేవు. ఆ మాటలకర్థం తెలియని ఆడది రీనా.

శాంసన్ నోరు విప్పకుండానే అతన్ని తనమీదకు లాక్కుంది.

రుచి మరిగిన పులిలా విజృంభించాడు శాంసన్.

వారి ఆనందంతో సంబంధం లేనట్లు రాత్రి గడచి పోతోంది.

11

గ్రెనేడ్స్ వున్న బాగ్ ను మోసుకొని చకచకా అడుగులేస్తున్నాడు శాంసన్. భుజానికి మెషిన్ గన్ వ్రేలాడుతోంది. నడుం కిరువైపులా రివాల్వర్లున్నాయి.

వెనకనే నడుస్తోంది రీనా. ఆమె దగ్గర కూడా ఆయుధాలున్నాయి.

బాంగో తెగ గూడెం సమీపానికి వచ్చి ఆగిపోయారు. కనుచూపు కందేంత దూరంలో వుంది గూడెం.

ఓ పెద్ద చెట్టు వెనకగా నిలబడివున్నారు శాంసన్, రీనాలు.

మండుతున్న నెగడు స్పష్టంగా కన్పిస్తోంది. నెగడు ముందు కూర్చొనివున్న ఆటవికుల రూపాలు నీడల్లా అస్పష్టంగావున్నాయి.

“రీనా ఇంతవరకూ మన ప్రయాణంలో ఏ జాతి ఆటవికులుగాని ఎదురుపడకపోవడం మన అదృష్టం. ఆటవికుల కంట పడివుంటే ఇంతవరకైనా మనం ప్రాణాలతో వుండేవాళ్ళం కాదు. అవునా” అన్నాడు శాంసన్.

తలూపింది అవునన్నట్లు.

“చీమ చిటుక్కుమన్నా, ఎండుపుల్ల విరిగినంత చిన్న శబ్దమైనా పసికట్టగల శక్తి ఆటవికులకుంది.

వాళ్ళవి పాము చెవులు. మనం ఏ మాత్రమూ శబ్దం కాకుండా నెగడుముందు కూర్చొనివున్న వాళ్ళను చేరుకోవాలి. ఇందులో ఏమైనా పొరపాటు జరిగితే అప్పుడే

మనసు సమాధికట్టబడుతుంది. జాగ్రత్తగా నన్ను అనుసరించు'' ముందుకు అడుగువేస్తూ అన్నాడు శాంసన్.

మౌనంగా అతన్ని అనుసరించింది రీనా.

అర్ధరాత్రి కావస్తోంది. ప్రశాంతంగా నిద్రపోతున్నట్టుంది గూడెం.

నెగడుముందు కూర్చొని నలుగురు వ్యక్తులు ఏదో మాట్లాడుకుంటున్నారు. పిచ్చుకలు శబ్దం చేస్తున్నట్లున్నాయి వారి మాటలు.

మందంగా వెలుగుతోంది నెగడు.

అడుగులో అడుగు వేస్తూ నెగడును సమీపించారు శాంసన్, రీనా.

వెనుక ఏదో అలికిడి విన్పించి ఓ ఆటవికుడు మెడ వెనక్కు త్రిప్పి చూడబోయాడు.

అతనికి ఆ అవకాశం యివ్వలేదు శాంసన్.

అతనితో బాటు ప్రక్కనేవున్న మరో వ్యక్తి మెడను కూడా రెండుచేతుల్తో చుట్టేశాడు.

క్షణంసేపు గిజగిజ తన్నుకున్నారు ఆటవికులిద్దరూ.

దొంగ మెడను విరిచినంత సులభంగా వాళ్ళ మెడలను విరిచేశాడు శాంసన్.

మెడలు విరిగి ఎముకలు పైకి పొడుచుకొచ్చాయి. పీక తెగిన కోళ్ళలా తన్నుకొని ప్రాణాలు వదిలారు వాళ్ళు.

తక్కిన ఇద్దరూ ప్రమాదం గుర్తించి ప్రక్కనేవున్న విల్లుబాణాలు అందుకోబోయారు.

తాత్సారం చేయలేదు రీనా.

సైలెన్సర్ అమర్చిన ఆమె చేతిలోని రివాల్వర్ టుప్, టుప్ మని రెండుసార్లు శబ్దం చేసింది. ఆమె గురి తప్పలేదు.

ఒకరి కణతలోనూ, మరో ఆటవికుని నోటిలోనూ దూరి ఆ వైపుకు వచ్చాయి బుల్లెట్లు.

కిక్కురు మనకుండా కూలిపోయారిద్దరూ.

కళ్ళతోనే ఆమెను అభినందించాడు శాంసన్.

రివాల్వర్ చేతిలో పట్టుకొని, గూడెంలోకి అడుగు వేశాడు.

అతన్ని అనుసరిస్తోంది రీనా.

చలి విపరీతంగా వుండడంవల్ల ఆటవికులందరూ గుడిసెల్లో నిద్రిస్తున్నట్లున్నారు. బయట ఎవరూ లేక పోవడంవల్ల నిర్భయంగా అడుగులేస్తున్నారు, శాంసన్ రీనాలు.

అయినా ఏవైపునుంచి ప్రమాదం ముంచుకొస్తుందోనని జాగ్రత్తగా నలువైపులా చూస్తున్నారు.

జర్రావృక్షపు ఆకులతో కప్పబడివున్న గుడిసెలవి. వెదురుదుబ్బలతో చేసిన తడికెలు, గుడిసెలకు తలుపులుగా అమర్చబడి వున్నాయి. చీమచిటుక్కుమన్నా విన్పించేంత నిశ్శబ్దంగా వుంది గూడెం.

గుడిసెకు కొంచెం దూరంగా కాపలావాళ్ళు వుండడం వల్ల, సైలెన్సర్ అమర్చిన రివాల్వర్ శబ్దం పెద్దగా చప్పుడు కానందువల్ల, గాఢనిద్రలోవున్న ఆటవికులెవరూ మేల్కొ లేదు.

ఇది ఒకరకంగా శాంసన్ రీనాల అదృష్టం!

ముందుకు నడుస్తున్న వాడల్లా చటుక్కున ఆగి పోయాడు శాంసన్. అన్నిటికంటే ప్రత్యేకంగా వుంది ఆ గుడిసె.

మిగతా గుడిసెలకు కొంచెం ఎడంగా ఎత్తైన మట్టి దిమ్మమీద నిర్మించబడివుంది.

గుడిసెలోనికి ప్రవేశించడానికి అనువుగా రెండు మెటికలు వున్నాయి. గుడిసెకు అమర్చిన వెదురు తడికెలో నుండి సన్నగా వెలుతురు బయటికి ప్రసరిస్తోంది.

రీనాను ఆగమన్నట్లు సైగచేసి, శాంసన్ ఆ గుడిసెకమర్చిన వెదురు తడికెలోనికి తొంగి చూశాడు.

అతని కళ్ళు ఆనందంతో మెరిశాయి.

"రీనా మనకు కావల్సిన గుడిసె యిదే. మనం దానిలోకి ప్రవేశించాలి" నెమ్మదిగా వంగి ఆమె చెవిలో చెప్పాడు.

తలూపింది రీనా సంతోషంగా.

గుడిసెలోకి వెళ్ళడానికి ఎక్కడైనా మార్గం వుందేమోనని, ఒకసారి చుట్టుతిరిగి వచ్చాడు శాంసన్.

అటువంటి మార్గమేమీ కన్పించలేదతనికి.

చివరికి ద్వారంగుండానే లోపలికి వెళ్ళడానికి నిశ్చయించుకున్నారు.

ద్వారానికమర్చివున్న వెదురు తడిక పెద్ద ఆటంకంగా కన్పించలేదతనికి.

గ్రైనేడ్స్ వున్న సంచిని రీనాకిచ్చి రెండు చేతులతో తడికెనుపట్టి తోశాడు శాంసన్.

సన్నగా చప్పుడుచేస్తూ వెదురుతడిక తొలగి లోపలికి వెళ్ళడానికి మార్గమేర్పడింది.

చటుక్కున ఇద్దరూ లోపలికి వెళ్ళి, తడిక తిరిగి మూసేశారు యథాప్రకారంగా.

12

గుడిసె లోపల ఒక ఎత్తయిన మట్టి అరుగుమీద ఏదో క్షుద్రదేవతా విగ్రహముంది.

ఆ విగ్రహానికి ఎదురుగా నాలుగడుగుల మేర నేల అలికి శుభ్రపరచబడివుంది. దానిమీద ముగ్గులు వేసినట్లు

అల్లిబిల్లిగా ఏవో గీతలు గీయబడివున్నాయి. ఆ ముగ్గుల మీద రకరకాల అడవిపూలు పొత్తుగా చల్లబడివున్నాయి. ఆ పూలమధ్యలో ఓ చెక్కపీటపై వెలుగులు విరజిమ్ముతూ వుంది ఓ రత్నకిరీటం.

ఆ కిరీటంలో పొదగబడ్డ మణులు, వజ్రాల నుండి వెలువడే కాంతితో గుడిసె అంతా పట్టపగల్లావుంది. ఆ వెలుతురే తనకు వెదురుతడిక గుండా బయటికి కన్పించిందని గ్రహించాడు శాంసన్.

కిరీటం ఉపరిభాగంలో దివ్యకాంతులతో మెరిసిపోతోంది రాణా సంగ్రామసింహుని ప్రతిమ.

తలకు శిరస్త్రాణంతో,ఆపాదమ స్తకం యుద్ధదుస్తులతో ఒక చేతిలో శూలంతో, రసపుత్రవీరుల ప్రతిరూపమైన రాణాసంగ్రామసింహుని సజీవరూపాన్ని గుర్తుకు తెప్పిస్తోంద్రా ప్రతిమ.

తమకు కావాల్సిన కిరీటం అదేనని దృఢపర్చుకొన్నాడు శాంసన్. ఆనందంతో అతని మనస్సు ఉరకలు వేస్తోంది.

రీనా సంగతి సరేసరి. కళ్లు ఆర్పకుండా తదేకంగా కిరీటాన్ని చూస్తోంది.

కిరీటాన్ని చూస్తూ క్షణంసేపు పరిసరాలు మరిచిపోయారిద్దరూ.

'జుయ్' మన్న శబ్దంతో శరవేగంగా వచ్చిన బరిసె ఒకటి రివాల్వర్ పట్టుకున్న రీనా చేతిలో దిగబడింది.

'కెవ్వు'న కేకవేసి బాధతో అలాగే కూలబడిపోయిందామె.

అదిరిపడి వెనక్కి తిరిగాడు శాంసన్.

ఎదురుగా దాదాపు ఆరున్నర అడుగులకు పైగా ఎత్తుతో కాలయముడిలా నిలబడివున్నాడు బాంగో తెగ ఆటవిక నాయకుడు గొంబాసా.

ఆటవిక దేవత కట్టువైపుగా గుడిసె మధ్యలో అడవి తీగలతో అల్లిన సన్నటి తడిక వుంది. అది గుడిసెను రెండు భాగాలుగా చేస్తోంది. ఆ రెండవ భాగంలో పడుకొనివున్నాడు గొంబాసా. ఆ సంగతిని రీనాగాని, థాంసన్ గాని పసిగట్టలేకపోయారు.

గుడిసె ద్వారానికి బిగించబడివున్న వెదురుతడిక సన్నగా శబ్దం చేయగానే మేల్కొన్నాడతను.

తన అనుచరులెవరైనా వచ్చారేమోనని కొంతసేపు అలాగే వుండిపోయాడు. వచ్చినవారెవరో మౌనం వహించేసరికి అనుమానం వచ్చి లేచాడు. ఇద్దరు అపరిచిత వ్యక్తులు కనిపించారు. వెంటనే బరిసె గురిచూసి విసిరాడు. నిద్రమత్తులో అది గురితప్పి రీనా చేతిలో దిగబడింది.

థాంగో తెగ ఆటవికులలో ఒక విచిత్రమైన ఆచారం వుంది. ప్రతియేడూ నాయకత్వం కోసం ఆ తెగలో పోటీలు జరుగుతాయి. గురిగా బరిసె విసరడం, కుస్తీలు, ఉత్తిచేతులతోనే పులి, ఎలుగు మొదలగు క్రూరజంతువులతో పోరాడడం నాయకత్వం కోసం జరిగే పోటీలలో ప్రధానమైనవి.

నాయకుడైన వాడు వివాహం చేసుకోకూడదు వారి తెగలో. కానీ ఎంతమంది కన్యలనైనా అనుభవించవచ్చు.

నాయకుని కోసం ప్రత్యేకమైన గుడిసె ఏర్పాటు చేయబడి వుంటుంది. తెగ వారికందరికీ ప్రాణప్రదమైన వస్తువులన్నీ అతని ఆధీనంలోనే వుంటాయి.

ఒక విధంగా చెప్పాలంటే నాయకుడన్నవాడు ఆ వస్తువులకు కాపలాదారుతో సమానం.

అందువల్లనే కిరీటంవున్న గుడిసెలో గొంబాసా తప్ప మరెవ్వరూ లేరు.

మెరుపులా రివాల్వర్ ప్రేల్చాడు శాంసన్. అంతకంటే వేగంగా కదిలాడు గొంబాసా. ఎడంచేతిలోని గండ్ర గొడ్డలిని కుడిచేతిలోకి మార్చుకొంటూ శాంసన్ పైకి దుమికాడు.

బుల్లెట్ గురితప్పి గోడలో దూరింది.

తనమీదికి వచ్చిన గొడ్డలి వేటును నేర్పుగా తప్పించుకొన్నాడు శాంసన్. అదిరిపాటులో రివాల్వర్ నేలపై పడిపోయింది.

క్రింద పడివున్న రీనా విపరీతంగా ఏడుస్తోంది. చేతిలో దూరిన ఈటెను లాగడానికి ప్రయత్నిస్తోంది. ఆమె ప్రయత్నం ఫలించకపోగా బాధ ఎక్కువైంది.

ఒకవైపు రీనా ఏడ్పు, మరోవైపు శాంసన్, గొంబాసాల పోరాటం. అలజడికి గూడెం అంతా మేల్కొంది.

గుడిసెబయట, అరుపులు శబ్దాలు ఎక్కువౌతున్నాయి.

మొదట వేటు తప్పగానే ఆవేశంతో తిరిగి గొడ్డలి విసిరాడు గొంబాసా.

గొంబాసా చేయి క్రిందకు దిగకముందే, ఆ చేతిని పట్టుకొన్నాడు శాంసన్.

క్షణంసేపు బలాబలాలు పరీక్షించుకొన్నారు.

సుమారు నాలుగువందల పౌన్ల శరీరంతో ఎనుబోతులా వున్నాడు గొంబాసా. ముళ్ళపందిని గుర్తుకు తెప్పించే పీచు రేగిన తల, ఎఱ్ఱటి మిడిగ్రుడ్లు, భీకరమైన రూపం.

గొంబాసా మణికట్టు పట్టుకొని, ఆఫ్రికన్ వూదే పద్ధతిలో పైకి విసిరాడు శాంసన్. నాలుగడుగులు గాల్లో పైకి లేచి గుడిసెలకప్పు తన్నుకొని క్రిందపడ్డాడు వాడు. గొడ్డలి ఎగిరి ప్రక్కగా పడిపోయింది.

బంతిలా పైకిలేచి తిరిగి శాంసన్ మీదకు లంఘించాడు వాడు. ఇక ఆలోచించలేదు శాంసన్.

పిడికిలి బిగించి బలంగా గొంబాసా కడుపుపై గుద్దాడు. గుడిసె కప్పుగోడలు దద్దరిల్లేట్టు అరిచేడు గొంబాసా.

శాంసన్ పిడికిలి గొంబాసా కడుపులోదూరి ప్రేవుల్ని బయటకు లాగింది. దబ్బున క్రిందపడ్డాడు వాడు.

భీకరంగా తన్నుకొంటూ తల అటు ఇటూ వూపుతూ నరకాన్ని అనుభవిస్తున్నాడు గొంబాసా. గదంతా రక్తం పారుతోంది, ప్రేవులు నేలజీరాడుతూ భయం పుట్టిస్తున్నాయ్.

బయట కేకలు ఎక్కువై 'కిర్' మన్న శబ్దంతో వెదురు తడిక లోపలికి పడింది.

బరిసెలు, విల్లు బాణాలు, గొడ్డళ్ళు ధరించిన అటవికులు ప్రవాహంలా వస్తున్నారు గుడిసెలోకి. లోపల జరిగిన భీభత్సం చూడగానే రెచ్చిపోయారు అటవికులు.

క్రింద పడివున్న రీనా భీకరంగా అరిచింది.

ఆమె చేయిని చెరుకు నమిలినట్లు నములుతున్నాడు పదేళ్ళ పిల్లవాడొకడు. చూస్తుండగానే మరి నలుగురు ఆమెపైకి దూకారు. ఆమె రొమ్ము కసిక్కున కొరికాడు ఒకడు.

మరోసారి అరవబోయింది రీనా.

ఆమెకా అవకాశం రాలేదు. ఆమె పీక కొరికి రక్తం జుఱ్ఱుకుంటున్నాడు మరొక అటవికుడు.

అందమైన జరీనా రూపంనుండి ప్రాణం వేరయి పోయింది. తృప్తిగా ఆమె చుట్టూ చేరిపోయారు అటవికులు.

గొంబాసా చావగానే ఒక్క అంగలో కిరీటం చేజిక్కించుకొన్నాడు శాంసన్. సంచిలోంచి నాలుగు గ్రైనేడ్స్ తీసుకొని, మెషిన్‌గన్‌తో, రత్న కిరీటంతో

గుడిసె మట్టిగోడను గుద్దుకొని బయటపడ్డాడు. ఒకవైపు గుడిసె కూలిపోయింది.

పిచ్చిగా అరుస్తూ అతని వెంట పడ్డారు కొంతమంది ఆటవికులు.

ప్రాణంపై ఆశ వదులుకొని పరుగెడుతున్నాడు శాంసన్. కొంతదూరం వెళ్ళి, ఓ గుడిసెచాటున నిలబడి నోటితో పిన్ లాగేసి నాయకుని గుడిసెవైపు గ్రైనేడ్ ను విసిరాడు బలంగా.

నాయకుని గుడిసె, గుడిసెలోని ఆటవికులు శవాలు గాల్లో కెగిరాయ్.

అక్కడ గుర్తుపట్ట లేనంతగా పెద్ద గొయ్యి ఏర్పడింది. ఇంక కొంత దూరం వెళ్ళి మరో గ్రైనేడ్ విసిరాడు.

గుడిసెల మధ్య పడి బ్రహ్మాండమైన శబ్దంతో ప్రేలిందది.

మరికొన్ని గుడిసెలు, ఆటవికుల శరీరాలు గాల్లోకి లేచాయి.

ఇంకా మిగిలిన ఆటవికులు కేకలు వేస్తూ శాంసన్ వేపు పరుగెత్తుకొస్తున్నారు.

జిగ్ జాగ్ గా పరుగెడుతున్నాడు శాంసన్. ఆయాసం వల్ల రొప్పుతున్నాడు.

బరువైన అతని శరీరం వేగంగా పరుగెత్తడానికి సహకరించడం లేదు. అడ్డువచ్చే పొదలు, చిన్నచిన్న చెట్లను దాటుకొంటూ వెళ్తున్నాడు. ఎటువెళ్ళాలో, ఎటువైపు వెళ్తున్నాడో అతడాలోచించడంలేదు.

బాంగోలనుంచి తప్పించుకు బైటపడాలి. వెనక నుంచి కేకలు, అరుపులు విన్పిస్తూనే వున్నాయ్. వాళ్ళకు చిక్క

కూడదు. చిక్కితే తనకూ రీనా గతే పడుతుంది. ఆలోచిస్తూనే పరుగెడుతున్నాడు. ఆటవికుల అరుపులు కేకలు క్రమంగా దగ్గరౌతున్నాయ్.

పరుగెడుతున్నవాడల్లా దబ్బుమని ఓ బురద గుంటలో పడిపోయాడు. తనెక్కడో పాతాళానికి దిగిపోతున్నట్లనిపించింది శాంసన్ కు. కాళ్ళు రెండు కూరుకుపోతున్నాయి.

చేతులు రెండు పైకెత్తాడు అప్రయత్నంగా. చేతిలో వున్న రత్నకిరీటం ఎక్కడో పడిపోయింది.

చేతులతో ఇరువైపులా వెతుకుతున్నాడు. చేతులకు చిక్కగా నాచుకంపు కొట్టూ తగిలింది బురద. అంటే! తను...తను...ఊబిలో దిగబడిపోయాడా? అప్పటికే నడుంవరకూ కూరుకుపోయాడు.

బరువైన శరీరం, దానికి తోడూ, బయటపడాలని కాళ్ళుచేతులు కదిలించడంతో మరింతగా దిగబడిపోతుందతని శరీరం.

భయంకరమైన ఊబిగుంట తనను మింగేస్తోందని అప్పటికిగాని అర్థంకాలేదతనికి.

ఇక ఎవ్వరూ తనని రక్షించలేరు.

ఎంత భయంకరమైన చావు?

ఎక్కడి టెక్సాస్? ఎక్కడి బిజారా అరణ్యాలు?

సైకోగా మారిపోయాడు శాంసన్. తన సహచరులందరూ ఒకసారిగా అతని కళ్ళముందు మెదిలారు.

జరీనా! ఆడదంటే తెలియని తనకు ఆ సుఖం ఏమిటో నేర్పింది. అటువంటి రీనా బాంగోలకు ఆహారంగా మారింది. ఏడుపు వస్తోందతనికి.

అడవి దున్నను రెండుగా విరిచెయ్యగలిగిన శాంసన్

తన్నుతాను కాపాడుకోలేక ఏడుస్తున్నాడు. ఫెర్నాండో, జోమా, మిల్కాఖాన్, జరీనా అతని కళ్ళ ముందు మెదిలారు.

అప్పటికే గొంతువరకూ దిగబడిపోయాడు ఊబిలో. ఇంకొన్ని క్షణాల్లో తనకు సమాధి.

సజీవ సమాధి.

దీనికంతకూ కారకుడు విలియం గోపల్లవ.

డక్టీ క్రూక్స్ లస్టీ బార్బేరియన్. వాడు...వాడే దీనికంతా కారకుడు.

వాణ్ణి...వాణ్ణి...పిచ్చిగా నవ్వాడు శాంసన్. తెరలు తెరలుగా నవ్వాడు.

అంతే నవ్వుతున్న అతని నోరు బురదతో నిండిపోయింది. మరికొన్ని క్షణాల్లో శాంసన్‌ను మింగేసిన ఊబి నిర్మలంగా వుండిపోయింది.

పొదల్లోపడివున్న కిరీటం ఏమీ తెలీయని నంగనాచిలా కాంతులు విరజిమ్ముతూ తన విలువను చాటుతోంది.

శాంసన్ నవ్వువిని అటుగా వచ్చిన ఆటవికులకు పరిస్థితి అర్థమై తృప్తిగా నిట్టూర్చారు.

తమకు ఆరాధ్య దేవతలాంటి కిరీటం వారిని ఆశీర్వదిస్తోన్నట్లుంది.

—:అయిపోయింది:—